

Lustration

Hur ska ett land gå vidare från en korrupt elits vanstyre, utan att de fallna makthavarna hänger sig kvar? Ska de förbjudas att ha makt överhuvudtaget och rensas ut, eller finns det metoder för att rättsligt hantera dem? Den inte särskilt kända termen *lustration* är här relevant. Begreppet har antika anor och innebar att man renade sig eller sin avkomma i processioner med djuroffer. Därefter kunde en ny tid ta vid, utan gamla synder. Romaren Pontius Pilatus tvådde sina händer, en handling som kan betecknas just som *lustratio*. I vår tid refererar begreppet till en politiskt administrativ reningsprocess, efter att ett osunt maktinnehav fallit. Jag är övertygad om att den politiskt korrekta klassen i Sverige snart kommer att falla, vilket gör frågan aktuell.

Det allt överskuggande exemplet är givetvis avnazifieringen av Tyskland. Nya demokratiska makthavare försökte göra sig kvitt banden till diktaturen. Närmare vår egen tid handlar lustrationen om det kommunistiska Östeuropa åren kring 1990. I framför allt det fallna Sovjetunionen skulle gamla kommunistmedlöpare rensas ut och förhindras att komma tillbaka. I Tjeckoslovakien förbjöds 1991 personer som varit verksamma i den hemliga polisen, *Státní Bezpečnost*, att inneha uppdrag eller viktiga anställningar inom medier, järnvägar, statliga bolag och försvar. I forna Östtyskland fick fd Stasi i nytt uppdrag att hålla reda på alla som gett information. Liknande policier infördes i Polen, Baltikum och Ukraina, med varierande resultat. Även ANC:s metod att göra upp med apartheidregimen, liksom hanteringen av Saddam Husseins supportere, efter hans tillfångatagande och död, visar på lustrationsprocessernas angelägenhet och vidd.

När Skolöverstyrelsen (SÖ) fredagen 30 juni 1991 lades ned, för att ersättas med Skolverket måndagen veckan därpå, blev samtliga vid SÖ uppsagda. De kunde visserligen ansöka till den nya slimmade skolmyndigheten, men enligt ett envist rykte var tidigare anställning vid SÖ ett hinder, liksom lärarexamen. Den nya ledningen föredrog jurister, statsvetare och journalister, sades det. Allt för att vädra ut gamla lojaliteter, gamla tankebanor och kanske

även korruption av det beskedligare svenska slaget. Hur som helst illustrerar denna "reningsprocess" av en myndighet vad lustration handlar om.

Min tanke med att väcka en diskussion om en svensk lustration kommer från funderingar på hur landet kan gå vidare, när makteliten och dess välfärds- och migrationsindustriella komplex faller. Det kan ske mycket snabbare än vi tror.

Revolutioner och större omvälvningar kan förefalla oändligt avlägsna, men när de väl satts igång står allt klart för de flesta och skiftet kan ske mycket snabbt. Ibland avrättas diktatorer, som Mussolini i april 1945 och Ceausescu i december 1989, något som inte kommer drabba Sveriges välmenande men odugliga ledargarnityr. Vi svenskar som är missnöjda med det inkompetenta styret kommer säkert inte att ta till snaran för våra avsatta ledare. Förhoppningsvis avsätter vi dem på ett så sakligt och rättvist sätt som möjligt, likt östeuropéerna gjorde när deras korrupta regimer föll för knappt 30 år sedan. Hur som helst, det finns skäl att redan nu börja fundera på hur effektiv och icke-vålds-inriktad svensk lustration bör se ut.

Låt oss säga att SD vinner 25 % 2018 och än mer 2022. Trycket på övriga partier når därmed en gräns där ledande politiker inom framförallt S och M, tvingas godta den verklighetsbild som idag torgförs i sociala medier, nya partier och alltmer från etablerade medier. 2023 blir då startåret för en svensk lustration, där ledande företrädare inom statsförvaltning, public service och skolväsende med flera institutioner måste bytas ut. De nya, mera nationellt sinnade ledarna ser då förhoppningsvis till att lägga om kursen från indoktrinering, politisk korrekthet och korruption till en mer verklighetsförankrad, transparent och gentemot det egna folket orienterad politik. Hur bör de agera så att inte de gamla makthavarna biter sig fast i SVT, Skolverket, Arbetsförmedlingen, Socialstyrelsen, domstolarna, MSB, universiteten, Migrationsverket, Försäkringskassan, och SKL, för att ge några exempel?

Jag är rätt övertygad om att när skiftet sker kommer det folkliga stödet att bli lika överväldigande som det är i Ungern, det vill säga tre fjärdedelar av väljarna, eller ännu fler, ställer sig bakom det politiska lappkastet. Frågan är, hur kommer de tidigare politiskt korrekta aktivisterna inom våra myndigheter att reagera? Och framför allt: Hur blir vi av med dem?

När Lenin tog makten 1917 hade han inte tillräckligt med utbildat folk utan tvingades snart återanställa tsarens poliser och byråkrater. Kan vi stå inför en liknande situation, att den avsatta eliten behövs, trots sina brister och försumligheter? En svensk lustration är ingen tankelek utan en nödvändighet. Dags att börja skissa på hur den kan organiseras. Räkna med att vi knappast har mer än fem år på oss.

Jan Sjunnesson (blogg: www.sjunne.com)

<https://morklaggning.wordpress.com/2018/05/19/lustration/>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.